

سبک زندگی ایرانی - اسلامی

جنبه‌های مادی و معنوی از دواج؛ تحت‌تأثیر مهریه‌های سبک یا سنگین!

مهریه، حقی است از حقوق شرعی، قانونی و عرفی که خداوند برای زن قایل شده است. این حق، کار کردها، تعاریف و انصرات فراوانی را به دنبال دارد و نگاه تکبعدی به آن، صدمات زیادی را به‌دنبال خواهد داشت.

در نگاهمی کلان، مهریه اثبات مهرر و علاقه مرد است؛ عوض تمتعی است که از او می‌برد؛ تأمین مالی زن است.اهرمی است برای حفظ زندگی در شرایط بحرانی و... در این نگاه، مهریه تنها مانع طلاق نیست، بلکه مانعی برای طلاق است؛ تنها پشتوانه مالی زن نیست، بلکه پشتوانه‌ای برای تأمین مالی زن است؛ تنها عامل فشار بر مرد نیست، بلکه ابزاری جهت ساختن آینده است.

تابلوار می‌سازد و معنای بخشد. یکی از مهم‌ترین نکاتی که به‌تمام‌رسیدن این پارل را با مشکل مواجه می‌سازد؛ میزان مهریه است. عرف غلط مردمان، چشم‌وهم‌چشمی، ترس از آینده، تجربیات تلخ، همه‌وهمه باعث شدند که دختران امروز، به‌سوی تعیین مهریه‌های بالا و بعضا غیرقابل‌باوری روی بیاورند؛ مهریه‌هایی که نه‌تنها هیچ‌یک از اهداف بیان‌شده را پوشش نمی‌دهد که باری‌بر دوش زندگی است. چنانچه رهبر معظم انقلاب، در آسیب‌شناسی این جریان می‌فرماید: «بعضی خیال می‌کنند مهریه سنگین به حفظ پیوند زناشویی کمک می‌کند. این خطاست. اشتباه است. اگر خدای ناکرده این زن و شوهر ناهل باشند، مهریه سنگین هیچ معجزه‌ای نمی‌تواند بکند.» (خطبه‌عقد مورخه ۱۳۷۵/۱۱/۱)
ایسن مهریه‌های سنگین به خیال این‌که می‌تواند پشتوانه حفظ خانواده و حفظ زوجیت باشد، تعیین می‌شود؛ درحالی‌که این‌چون نیست.
حداکثر این است که شوهر از دادن امتناع می‌کند، می‌برندش زندان، یک‌سال، دوسال زندان می‌ماند. در این اقدام، به زن چیزی نمی‌رسد؛ او به‌راهی نمی‌برد، جز این‌که کانسون خانواده‌اش هم متلاشی می‌شود.» (بیانات در سومین نشست اندیشه‌های راهبردی ۱۳۹۰/۱/۱۴)

مهریه معقول، مهریه‌ای است که سنت خدا و رسول اوست؛ مهریه‌ای که هر مرد توان پرداخت آن را داشته باشد و هم زن را از جوانب برخوردار سازد.
عرف بهره‌مند سازد، کند. رهبر معظم انقلاب در این‌باره می‌فرماید به‌گونه‌ای، تشریح جواب این اتفاق است: «این‌که می‌بینید ما گفتیم ۱۴سکه بیشتر را عقد نمی‌کنیم، نه برای این است که ۱۴سکه بیشتر اشکالی در ازدواج ایجاد می‌کند. خیر، ۱۴ هزار سکه هم باشد، ازدواج اشکالی ندارد، فرقی ندارد. این است که آن جنبه معنوی ازدواج، غلبه پیدا کند و جنبه مادی، مثل یک تجارت و معامله نباشد. دادوستد مادی نباشند. اگر نثر بیفتد ناکم کردید، جنبه معنوی تقویت خواهد شد.» (خطبه‌عقد مورخه ۱۳۷۶/۱/۲۶)

رهبر معظم انقلاب با اشاره به سنت و سیره رسول گرامی اسلام صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم می‌فرماید: «من گمان می‌کنم این‌که در چه‌یزه حضرت زهرا علیها‌السلام این‌قدر سادگی رعایت شد و در مهریه ایشان و همه اهل بیت پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله به آن مهر کم، مهرالسنه مقید بودند؛ درحالی‌که همه قبول داشتند که بیش از مهرالسنه هم جایز است، اما این حد را حفظ کردند، این یک‌جنبه نمادین داشت. برای این‌که بین مردم مبنا و پایه‌ای باشد برای عمل به آن، تا دچار این مشکلاتی که بر اثر زریاده‌روی‌ها پیش می‌آید نشوند.» (خطبه‌عقد مورخه ۱۳۷۷/۲/۱۸)

این تأکیدات، نه‌تنها بر آسان شدن ازدواج که بر به‌تمام‌رساندن بلال مهریه بر زندگی اشاره دارد و اجرائی کردن آن، زندگی را جهتی دیگر می‌دهد: «این‌چا دادوستدی نیست، بلکه تلفرین در یک جای مشترک سرمایه‌گذاری می‌کنند. این‌طور نیست که شما مثل خریدفروش، یک چیز بدهید و یک چیز بگیرید. نه، این‌چا چیزی دادن و چیزی گرفتن نیست، بلکه هر دو نفر موجودی خودشان را در صندوق و کاسه مشترکی می‌گذارند و هر دو از آن استفاده می‌کنند. در ازدواج، قضیه این است.» (خطبه‌عقد مورخه ۱۳۷۷/۴/۲۰)

چگونگی مطالبه مهریه

چگونگی اقدام زوجه برای اخذ مهریه

اگر مهریه وجه نقد یا در حکم نقد مانند سکه و طلا باشد زن با در دست داشتن سند رسمی ازدواج می‌تواند به دفتر ازدواج یا دایره اجرای ثبت (مستقر در اداره ثبت اسناد محل وقوع ازدواج) مراجعه و در فرم خاصی که در آن دایره موجود است، تقاضای صدور اجرائیه کند.

اجرائیه به شوهر ابلاغ می‌شود و به او ۱۰ روز مهلت داده خواهد شد تا طلب همسرش را پرداخت کند. در صورتی که شوهر در این مدت دین خود را نپزدازد، زن می‌تواند با معرفی اموال و دارایی شوهر به اجرای ثبت، تقاضا کند اموال او توقیف شود و نیز می‌تواند مطالباتی را که شوهر از اشخاص دیگری دارد یا موجودی حساب‌های بانکی او را توقیف کند. زن همچنین می‌تواند تقاضای توقیف حقوق شوهر را از سازمان‌ها و مؤسسه‌های دولتی یا خصوصی داشته باشد و تا میزان یک‌چهارم حقوق (مادام که شوهر متأهل است) و نیز یک‌سوم آن را (درصورتی که زن و شوهر از یکدیگر جدا شوند و تا زمانی که شوهر زن دیگری اختیار نکرده) توقیف کند. اگر مهریه سکه یا طلا باشد و شوهر نتواند اصل آن را بپردازد، قیمت روز مطالبه آنها (روزی که زن آن را از طریق اجرای ثبت یا داد‌گاه مطالبه می‌کند) مالک اجرای قانونی حکم است. اگر سند ازدواج رسمی نباشد، زن برای مطالبه مهریه خود باید از طریق تسلیم دادخواست به داد‌گاه اقدام کند.

*مواد قانونی:

- ماده ۱۰۷۸- هر چیزی را که مالیت داشته و قابل تمکک نیز باشد می‌توان مهر قرار داد.

- ماده ۱۰۷۹- مهر باید بین طرفین تا حدی که رفع جهالت آنها بشود معلوم باشد.

- ماده ۱۰۸۰- تعیین مقدار مهر منوط به تراضی طرفین است.

- ماده ۱۰۸۲- به مجرد عقد، زن مالک مهر می‌شود و می‌تواند هر نوع تصرفی که بخواهد در آن بنماید.

در همین زمینه سایت مهرخانه به سراغ تعدادی از کسانی رفته است که بنای ازدواج‌شان، تأکیدات مقام معظم رهبری و عمل به این سنت حسنه بوده‌است.
زهره؛ ۳۰ ساله که حدود ۵سال از ازدواجش می‌گذرد و ۱۴سکه را به‌عنوان مهریه خود معین کرده است، می‌گوید: اعتقادی به بیشتر از این نداشتم و اصلا به مهریه به‌عنوان تضمین و سوسوپای اطمینان نگاه نمی‌کردم. این عدد، عدد منبرکی بود و وقتی می‌دیدم که رهبر انقلاب هم این تعداد را ملاک قرار می‌دهند و بیشتر از این را عقد نمی‌کنند، می‌گفتم وقتی بزرگ‌تراها چنین عددی را در نظر می‌گیرند، حتما کم و بژیگی و عقداست خاصی دارد که آن را ملاک قرار دادند.
دلیل دیگر هم این بود که می‌خواستیم ایشان عقدم بکنند و بیشتر از این قطعاً نمی‌شد.

الهام ۲۴ ساله پس از ۸سال از سپری شدن زندگی مشترکش در خصوص چرایی تعیین ۱۴سکه به‌عنوان مهریه خود می‌گوید: در مهریه اعداد مقدس مبنای قرار می‌گیرد، مثل تعداد ایجاد اسامی معصومین، روزها و مناسبت‌ها و... اما من می‌خواستم چون رهبر انقلاب با چنین مهریه‌ای عقد می‌کنند، من هم مهریه‌ام همانی باشد که ایشان می‌گویند. به نحوی از نظر عاطفی و حسی، مثل این‌که برای من پدری می‌کنند.

زینب نیز دلیل تعیین این میزان مهریه را تا‌مایل‌شان به‌خواندشدن خطبه‌عقد توسط رهبر انقلاب می‌داند و در خصوص نحوه مواجهه خانواده‌اش با این انتخاب می‌گوید: من کلا خانواده سختگیری نداشتم، و این امر را هم به خود من واگذار کردد و من هم همین مقدار را پذیرفتم.

همچنین زاده‌الظهار می‌درد: دو عامل در این ماجرا محرک من بود. یکی این‌که من فعالیت دانشجویی داشتم و دبیر جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه‌ام بودم و موقعیتی که در دانشگاه داشتم، خیلی موثر بود در این‌که کاری انجام بدهم که ترویج الگویی داشته باشد. همسر هم فرامنده سبج دانشگاه‌شان بودند و درحقیقت مجموعه این اتفاقات، ما را به این

نتیجه رساند که در این زمینه‌ها بخوایم الگویی برخورد کنیم؛ مثل این‌که مهریه‌مان ۱۴سکه باشد، سفره‌عقد را خودمان درست کردیم، کارت‌ها را خودمان کنارک دیدیم؛ یعنی مجموعه صرفه‌جویی‌هایی که می‌توانست در یک ازدواج مؤمنانه فرهنگی صورت بگیرد را رعایت کردیم. محرک بعدسی این بود من خیلی دوست داشتم، رهبر معظم انقلاب ما را عقد کنند و می‌دانستم شرط ایشان ۱۴سکه است، خیلی دوستان من بودند که آن زمان از توفیق عقد ایشان گذشتند؛ چ‌راکه نمی‌توانستند با ۱۴تا سکه‌اش کنار بیایند. زهره در ادامه در خصوص این‌که این تعداد پیشنهاد چه کسی بود و عکس‌العمل اطرافیان‌تا چه بود؟

ادامه می‌دهد: در خانواده چون زیاد مرسوم نبود، می‌گفتند که حالا فکرهایت را بکن. حتی پدربزرگم مخالفت کرد و گفت اشتباه می‌کنی، من هم گفتم که بکنم و خیلی اطمینانم کردند. هرچند در خانواده مهریه‌مان‌زی کم‌کم برای من بود. پدرم هم به این پیشنهاد موافق بودند و خیلی حمایت کردند. هرچند در خانواده همسر بودند افرادی که پرسیده بودند مگر دختر عیبی دارد که این قدر کم مهریه خواسته‌است؟! زاده‌الظهار نیز در خصوص نحوه مواجهه اطرافیان با این انتخاب می‌گوید: من در خانواده‌های موقداست. حقوق همسر بودند افرادی که پرسیده بودند مگر دختر عیبی دارد که این قدر کم مهریه خواسته‌است؟! زاده‌الظهار نیز در خصوص نحوه مواجهه اطرافیان با این

انتخاب می‌گوید: من در خانواده‌های موقداست که به خاطر شرایط خانوادگی، مهریه‌ها زیاد بود. ازدواج قبل از من با مهریه ۵۰۰سکه بود، اما من می‌خواستم برای ازدواجم کارهای خاص انجام دهم تا به همه بگویم با

الهام نیز در این زمینه اظهار می‌دارد: ببینید، من شاید بتوانم بگویم با نظر شرایط خانوادگی در موقعیت متمنازی بودم و مهریه‌های خانواده تا قبل از من، اعداد کمی نبود، اما هدفم شکستن این فضا و جو بود؛ اتفاق افتاد، من روایات زیادی در مورد بدشگون بودن زن‌ی که مهریه‌اش زیاد است، دیده بودم و از طرفی هم شنیده بودم که مهریه‌ه حال تر، مایل است؛ بدشگون بود تا باین‌که می‌توانستند با ۱۴سکه هم به چران اخلاقی نگاه می‌کردم و اصلا از حیث ارزشی و مالی به آن توجهی نداشتم.

وجود این‌که خانواده من این‌طور است، اما من می‌خواهم پای چنین آرمانی بایستم. یاد هست من گفتمند که شما موافق هستید که من دنبال گرفتن وقت از رهبر انقلاب برای عقد باشم؟ و من با یک هیجان قویولز، می‌دانم، یک هیجان خاصی که انگار من شرط رهبر انقلاب را برای این کار نمی‌دانم، گفتمند خبیر دارد که می‌تواند این تمایز برای همه منم گفتم بله، چی بهتر از این. البته در ایسن زمینه خانواده‌ام هم خیلی پشتیبانم بودند.

زهره در پاسخ به این سوال که آیا فکر نکردید با این کار شأن و جایگاهتان زیر سؤال می‌رود و از ارزش‌تان کاسته می‌شود، می‌گوید: این تمایز برای همه

عجیب است و وقتی می‌گوین این کار شأن مرا کم نمی‌کند و خودم بودم که این پیشنهاد را دادم، به‌نحوی تمایز مثبت ایجاد می‌کند. هر کس از من در خصوص مهریه سؤال کرد، خیلی با افتخار سینهام را دادم جلو و گفتم ۱۴سکه مهریه‌ام است.

الهام نیز در ایسن زمینه اظهار می‌درد: ببینید، من شاید بتوانم بگویم از نظر شرایط خانوادگی در موقعیت متمنازی بودم و مهریه‌های خانواده تا قبل از من، اعداد کمی نبود، اما هدفم شکستن این فضا و جو بود؛ دلم می‌خواست کار فرهنگی جدی انجام بگیرد و به‌نظمم این اتفاق افتاد. من روایات زیادی در مورد بدشگون بودن زن‌ی که مهریه‌اش زیاد است، دیده بودم و از طرفی هم شنیده بودم که مهریه‌ه حال‌ترین مال است؛ در نتیجه به چریان اخلاقی نگاه می‌کردم و اصلا از حیث ارزشی و مالی به آن توجهی نداشتم.

توصیه‌هایی برای ازدواج

شروط ضمن عقد به جای مهریه سنگین

برای نخستین‌بار می‌بینند و امضای‌کنند و در آن موقع هم زینساز از مفاد سند ازدواج سردر نمی‌آورند، چون از طرفی اصطلاحات فنی و حقوقی است و از طرف دیگر آن موقع دو طرف در حال‌وهوای دیگری هستند.

ازدواج یک قراردادی است که حقوق و تکالیفی را بر دوش مسرد و زن قرار می‌دهد، اما رسوم حکام بر جامعه باعث شده ما کمتر به این مسأله توجه کنیم. همه افراد اوایل ازدواج توجه‌شان به حاشیه‌های ازدواج است، خواستگاری و مراسم عروسی، چه‌یزه یه و... و توجه نمی‌کنند که پای یک قرارداد و عقد را دارند امضا می‌کنند و باید متوجه این مسأله باشند که به موجب این قرارداد، عهد تمهداتی نسبت به طرف مقابل دارند.

متأسفانه در کشور ما بیشتر مردم عادت دارند نخوانند پای قراردادها را امضا کنند، این مسأله در ازدواج بیشتر هم اتفاق می‌افتد و بیشتر اوقات دختر و پسر نمی‌که می‌روند برای ازدواج، همان موقع که سند ازدواج‌شان می‌خواهد امضا شود، سند نکاحیه را که شرایط در آن نوشته شده

زینب و زاده‌هم معتقد بودند که با این انتخاب عزت و احترام بیشتری پیدا کردند و اتفاقا این روزها این جریان‌جا افتاده است و خیلی دخترهای سطح بالا و خوب هم مهریه کم می‌گذارند.

زهره در ادامه در خصوص تأثیرات مثبت و منفی این انتخاب بر زندگی خود و جامعه می‌گوید: به‌نظر من این انتخاب‌ها اثر خودش را خواهد گذاشت؛ یعنی اثر وضعی که ما در زندگی می‌پذیریم، شاید خیلی با یک حالت خاصی که انگار من شرط رهبر انقلاب را برای این کار نمی‌دانم، اما قطعاً اثر همان اتفاقات است. برکت می‌دهد به زندگی و من این دیدگاه را به‌شدت دارم.

الهام هم در این زمینه معتقد است که شاید نگاه محاسن و معایبی نتوان به این قضیه داشت، اما لازم است میزان مهریه، پایین و متناسب با دارایی مرد باشد؛ مثل مهریه حضرت زهرا سلام‌الله‌علیها که بخشی از آن گرفتند و هزینه زندگی کردند و برکت این مال وارد زندگی خانوادگی ایشان شد.

زینب نیز در این خصوص می‌گوید: همسر من آن قدر متفاوت و آن قدر خوب و همراه است که مهریه هم‌چنین زاده‌الظهار می‌درد: ببینید خیلی نمی‌خواهم با این موضوع شعاری برخورد کنم. منتها یک چیزی را می‌دانم و آن، این‌که من به‌عنوان یک زن، وقتی می‌خواستیم این تعداد را انتخاب کنیم، با یک نیت خاص خدایی و الهی این کار را انجام دادم و وقتی فرد دست به چنین انتخابی می‌زند، آن پایه‌ها بعدها

در زندگی به کار خواهد آمد؛ یعنی مدام از جاع داده می‌شود؛ این انتخاب، فکر می‌کند که من یک ازدواج معمولی نداشتم که به‌راحتی با همسرم مشکل پیدا کنم؛ من یک ازدواج معمولی نداشتم که به یک‌سری مسائل بیش از اندازه دقت داشته باشم؛ یعنی این کار، یک اثر غیرمنتظیم دارد، نه اثر مستقیمی الزاما کم یا زیادبودن مهریه، ما را به خوشبخت‌شدن یا بدبخت‌شدن برساند. در ادامه زهره در پاسخ به این سؤال که آیا واقعا اقداماتی اینچنینی در جامعه امروز

ما و شرایط حال حاضر، جوابگو است یا خیر؟ اظهار می‌دارد: اگر کسی بخواهد آزار بدهد، کاری خواهد کرد که زن از همان ۱۴سکه هم بگذرد. دختر عمه‌ام همان ۱۴سکه‌اش را هم چندسال بعد از ازدواج که اعتماد شکل گرفت، به همسرش بخشید. ببینید شاید ۱۴سکه ارزش مادی خاصی نداشته باشد، اما همین حرکت‌ها یعنی اطمینان، یعنی دلگرمی، به‌نظمم آدم وقتی یک کاری را برای خدا انجام می‌دهد و با خدا معامله می‌کند، بعد از هم به خدایم سپارد؛ این‌طور قطعاً خدا از آدم حمایت خواهد کرد.

الهام هم می‌گوید: من دلم می‌خواست سیستم قضایی امروز ما آن قدر پیشرفته‌بود که زنان برای حفظ زندگی‌شان، نیاز به چنین اهرم‌هایی پیدا نمی‌کردند، اما خب، این یک جریان دوطرفه است که زن بدون نگاه اقتصادی وارد زندگی با مرد شود و در مقابل مرد هم باید بماند که لازم است سهمی از مایملک خود را با زن شریک شود و به نام او کند تا تأمین باشد و خیالش آسوده شود. اگر زن فرزند نداشته باشد و عمری به پای زندگی با شوهرش گذاشته باشد، خب مسلماً شرایط فرق خواهد کرد و لازم است حمایت مالی داشته باشد؛ خصوصاً اگر از نظر اقتصادی تأمین نباشد. این مسأله را باید همه‌جانبه دید.

همچنین زینب معتقد است که مهریه یک‌بعد بازاردارندگی دارد و یک‌بعد حمایتی که اگر کم باشد، ممکن است این امور تحقق پیدا نکند و البته به‌نظر من معنی ندارد وقتی دختری جهاز ۷۰-۶۰ میلیون می‌دهد، مهریه‌اش ۱۴سکه باشد؛ باید بین این دو طرف قضیه تناسب وجود داشته باشد.

زاده نیز در این خصوص می‌گوید: ببینید ما باید یک فرهنگ زمینه‌ای را درست کنیم تا در فرهنگ شلوغ امروزی بدانیم و مطمئن باشیم که دلمان به جایی بند است؛ چون انتخاب‌هایی از این دست است که دلمان را محکم می‌کند؛ یعنی من احساس می‌کنم وقتی یک امتیاز و حق را کربمانه و بزرگوارانه تقدیم همسر می‌کنم، این یکی از پایه‌هایی است که باید می‌کاشتم و کاشتم. بعداً هر طور که بشود، همسرم بر خواهد گشت و با خودش فکر خواهد کرد که زن من، زن کربمی بود؛ این خودش به آدم قدرت و قوت می‌دهد. البته اگر فرد گیر آدام ندرست بیفتد هم دیگر عدد مهم نیست!

اوادامه می‌دهد: ما در دنیای امروز، به چیزی احتیاج داریم و آن حضور معنویت و بزرگ کردن فهم معنویت در شروع زندگی‌های مشترک است؛ به‌نحوی پهن کردن سفره معنویت و معامله کردن با خدا. البته به‌نظر من در جنبه‌های مالی مهریه، تنها یک‌جانبه نباید به موضوع نگاه کرد؛ یعنی اگر از برخی حقوق‌مان بگیریم، به‌مرور و با رسیدن به علقه‌ها و تفاهات، مردان را به جایی خواهیم رساند که به فکر پشتوانه مالی‌زن باشند. البته این نیاز به فرهنگ‌سازی هم دارد؛ یعنی همان‌طور که در مورد مهریه مدام تکرار می‌کنیم، از آن طرف هم باید به مردان آموخته شود وقت دختری چنین چیزی را می‌پذیرد، مهریه کم می‌باشد، پس تو هم باید برای این زن، سهمی را در زندگی قایل شوی؛ مثلاً خانه‌که می‌خرد، نصف آن را به نام همسرش کند؛ یعنی اگر قرار است در فرهنگ‌سازی مهریه ۱۴سکه بکوشیم، به فرهنگ‌سازی تعلق بخشی از اموال مرد به زن نیز بکوشیم تا جای جبرانی بری زن باشد و خیلی احساس بی‌پشتوانگی نداشته‌باشد.

زهره در پاسخ به این سؤال که آیا پیروی از این حرکت کم یا کم‌کسی هم کم‌کسی می‌کنند یا خیر؟ می‌گوید: من همیشه به دوستان و اطرافیان این روی آن حساب باز کنید. وقتی به حضرت فاطمه سلام‌الله‌علیها با نمونه بروزتر آن مقام معظم رهبری نگاه می‌کنم و می‌بینم ایشان برای خانواده و دخترانشان همین تعداد را قرار دادند، می‌گویم شاید خیلی جاها ما به درک‌مان نرسد؛ در نتیجه به همه می‌گویم که به‌هنگام یک تضمین به مهریه نگاه نکنید.

الهام هم در این خصوص اظهار می‌درد: مسلماً مهریه چند کارکرد دارد: یکی از ایسن کار کردها تضمین‌کننده روابط بودن است؛ این‌که امر می‌به‌نام مهریه در دست دارم؛ دومی وجه‌مالی مهری است که بیشتر، بعد از شادی همسر و در زمان جدایی کار کرد پیدا می‌کند. شاید وقتی من این کار را کردم، احساس نیاز مالی نداشتم و می‌دانستم از نظر اجتماعی از طرف خانواده‌ام تضمین و از نظر اقتصادی روی پای خودم هستم؛ لذا این کار قابل توصیه نیست و بنابر شرایط متفاوت خواهد شد. ولی توصیه‌ام این است که مقداری را مهریه قرار بدهید که همسر‌تان توان پرداخت داشته‌باشد، و این مسأل را بتوانید بگیرید و بسا این مال حلال و طیب، زندگی خانوادگی خود را سامان بدهید.

همچنین زینب معتقد است که میزان مهریه باید معقول باشد؛ مزیانی بنابر امکانات اقتصادی همسر که قابل جریان‌یافتن باشد که هر وقت زن خواست، بتواند بگیرد و او هم بدهد؛ نه این‌که از سر تافخر و چشم‌وهم‌چشمی باشد. به‌نظمم، حتی اگر قرار است عقد نکاح در دفتر خانه ثبت اسناد رسمی در قباله ازدواج ثبت شود.

بالاستناد به ماده ۱۱۱۹ قانون مدنی، طرفین می‌توانند تمامی شروطی را که مخالف مقتضای ذات عقد نباشد برای یکدیگر بگذارند.

البته شروط نباید مخالف مقتضای ذات باشد بنابراین اگر زنی حین عقد شرط کند که

از همسرش تمکین نکند، شرط، هم باطل است

و هم عقدا باطل می‌کند.

زاده نیز در این خصوص اظهار می‌درد: من

شاید بعضی چیزها را که به دیگران توصیه کردم و بعداً فکر کردم که چرا این‌قدر محکم حرف زدم، ولسی در مورد مهریه کم و ۱۴سکه‌های هنوز هم

توصیه می‌کنم.